

DRUKARCZYK (2) *sb m*

a *jasne*.

sg *N* drukarczyk (2). ◊ [*I* drukarczyki(e)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Czeladnik drukarski, pomocnik drukarza (2) : Wierż ten wżyſtek przekreślony, Drukarczyk nieobácznie włóżył. *CiekPotr* 91; z iednego wierżá Drukarcczyk [!] w drugi włkoczył, z iednego począwży. a w drugim ſkonczywży. *CiekPotr* 92; [IEden Mnich z Drukarczykiem/ chciał ſie diſputowác/ Ten ſobie kazał węzeł piſmá nágotowác *RejFig* 1574 Ee7.]

SB